

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 15 kwietnia 2004 r.

w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych

(Dz. U. Nr 78, poz. 735)

Na podstawie art. 99 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych składający się z:

- 1) zakresów numeracji i formatów numerów;
- 2) wskaźników obszarów;
- 3) wskaźników sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652.

3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 września 2002 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr 145, poz. 1223), które zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 1070) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**PLAN NUMERACJI KRAJOWEJ
DLA PUBLICZNYCH SIECI TELEFONICZNYCH*
(PNK-TF)**

* PNK-TF uwzględnia zalecenia Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union - ITU), a w szczególności zalecenie E.164.

Część A

**1. ELEMENTY PUBLICZNYCH SIECI TELEFONICZNYCH W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

1.1. Strefa numeracyjna, zwana dalej "SN", jest to część obszaru kraju będąca częścią stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, zwanej dalej "siecią stacjonarną", charakteryzująca się następującymi cechami:

- 1) każdemu obszarowi SN w numeracji krajowej przyporządkowany jest jeden wskaźnik strefy numeracyjnej (WSN), określony w pkt 4.1.3., identyfikujący daną SN; w przypadkach uzasadnionych potrzebami wynikającymi z wprowadzenia wybierania numeru krajowego dopuszcza się stosowanie jednego WSN dla kilku SN i wyróżnianie tych SN za pomocą pierwszych trzech cyfr numeru krajowego oznaczonych symbolicznie "ABS";
- 2) na obszarze SN tworzy się sieć strefową; szczegółowy zakres numeracji dla każdego obszaru ustalany jest w drodze decyzji administracyjnej;
- 3) na obszarze SN stosowana jest numeracja skryta abonentów; abonenci zlokalizowani w SN, realizując w sposób automatyczny połączenia strefowe, wybierają numer strefowy (NST), określony w pkt 4.1.8., z zastrzeżeniem pkt 4.3.3.2.

1.2. Okręg telefoniczny, zwany dalej "OT", jest to obszar stanowiący część obszaru określonej SN charakteryzujący się następującymi cechami:

- 1) jest zbiorem jednostek podziału terytorialnego państwa, tj. miast oraz gmin: wiejskich, miejsko-wiejskich i miejskich sąsiadujących ze sobą i tworzących zwarty terytorialnie obszar, na którym tworzy się sieci miejscowe, określone w pkt 1.3.;
- 2) każdemu OT przydzielony jest zakres numeracji strefowej; w przypadkach uzasadnionych potrzebami abonentów lub operatorów, przy istnieniu technicznych możliwości sieci, numeracja z zakresu przydzielonego dla określonego OT może być wykorzystywana w innych OT na obszarze tej samej SN.

1.3. Sieć miejscowa, zwana dalej "SM", jest podstawową jednostką w strukturze strefowej sieci stacjonarnej, spełniającą następujące warunki:

- 1) SM jest zespołem urządzeń telekomunikacyjnych, w szczególności central miejscowych oraz stacji telefonicznych i linii telekomunikacyjnych, zainstalowanych na określonym obszarze, zwanym "obszarem obsługi SM" lub "obszarem SM"; w przypadkach uzasadnionych względami technicznymi i ekonomicznymi stacje telefoniczne mogą być

przyłączane do centrali miejscowej zlokalizowanej na obszarze innej SM niż ta, w której znajdują się te stacje;

2) obszar SM może obejmować jedną lub więcej sąsiadujących ze sobą miejscowości tworzących zwarty terytorialnie obszar;

3) SM może być obsługiwana przez jedną centralę miejscową, określoną w pkt 2.2., lub zespół central miejscowych zlokalizowanych w jednej z miejscowości wchodzących w skład danej SM;

4) jedna miejscowość (wieś, miasto) może wchodzić w skład tylko jednej SM.

2. SYMBOLE CENTRAL TELEFONICZNYCH

2.1. Centrala telefoniczna jest to zespół urządzeń służących do zestawiania (komutacji) połączeń pomiędzy dowolnymi dwoma punktami, do których dołączone są łącza telefoniczne abonenckie i międzycentralowe; centrala realizuje ponadto dodatkowe funkcje, w szczególności taryfikacji połączeń, badaniowe, nadzoru łączy i urządzeń.

2.2. Centrala miejscowa, zwana dalej "CM", jest to centrala, do której dołączone są stacje telefoniczne za pośrednictwem łączy abonenckich oraz inne współpracujące centrale za pośrednictwem łączy międzycentralowych; w zależności od funkcji, jaką CM spełnia w sieci miejscowej, rozróżnia się dwa rodzaje CM:

1) końcową, zwaną dalej "CMK"; jest to centrala, która realizuje połączenia lokalne oraz przychodzące i wychodzące do pozostałej części sieci stacjonarnej, z wyjątkiem połączeń tranzytowych pomiędzy innymi centralami CM; do CMK zalicza się również koncentratory, zwane również wyniesionymi modułami abonenckimi lub wyniesionymi stopniami abonenckimi;

2) tranzytową, zwaną dalej "CMT"; jest to centrala, która realizuje połączenia lokalne, przychodzące i wychodzące do pozostałej części sieci stacjonarnej oraz połączenia tranzytowe pomiędzy dołączonymi do niej CMK lub innymi CMT; CMT może obsługiwać część OT, jeden lub kilka OT.

2.3. Automatyczna centrala międzystrefowa, zwana dalej "ACMS", jest to centrala realizująca ruch międzystrefowy automatyczny i półautomatyczny oraz ruch międzynarodowy przy współpracy z centralą międzynarodową; w zależności od funkcji spełnianej w sieci stacjonarnej rozróżnia się ACMS:

1) końcowe (ACMS/K) realizujące ruch przychodzący do SN z pozostałej części sieci stacjonarnej i wychodzący z SN do pozostałej części sieci stacjonarnej;

2) tranzytowe (ACMS/T) realizujące ruch międzystrefowy końcowy do własnej SN oraz tranzytujące ruch pomiędzy innymi ACMS/K lub ACMS/T.

2.4. Automatyczna centrala międzynarodowa jest to centrala realizująca ruch pomiędzy publicznymi sieciami telefonicznymi w Rzeczypospolitej Polskiej a sieciami w innych krajach.

3. RODZAJE POŁĄCZEŃ REALIZOWANYCH W PUBLICZNYCH SIECIACH TELEFONICZNYCH

3.1. Sieć stacjonarna umożliwia w szczególności realizację następujących rodzajów połączeń:

- 1) miejscowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy dwoma zakończeniami sieci należącymi do tej samej sieci miejscowej;
- 2) strefowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do tej samej SN;
- 3) międzystrefowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do różnych SN;
- 4) międzynarodowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do sieci w różnych krajach;
- 5) międzysieciowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do różnych sieci telekomunikacyjnych.

3.2. Ruchoma publiczna sieć telefoniczna, zwana dalej "siecią ruchomą", umożliwia w szczególności realizację następujących rodzajów połączeń:

- 1) wewnątrz sieci ruchomej pomiędzy dwoma zakończeniami sieci należącymi do tej samej sieci ruchomej;
- 2) międzynarodowe;
- 3) międzysieciowe.

4. NUMERACJA W PUBLICZNEJ SIECI TELEFONICZNEJ

4.1. Elementy numeracji

4.1.1. Prefiks krajowy jest to cyfra lub kombinacja cyfr wybieranych przez abonenta w celu przejścia z poziomu numeracji strefowej na poziom numeracji krajowej (w sieci stacjonarnej - cyfra "0").

4.1.2. Prefiks międzynarodowy są to cyfry "00", wybierane przed numerem międzynarodowym.

4.1.3. Wskaźnik strefy numeracyjnej, zwany dalej "WSN", jest to kombinacja dwóch cyfr (AB) przyporządkowana strefie numeracyjnej, wyróżniająca daną SN w sieci stacjonarnej.

4.1.4. Wyróżnik sieci, zwany dalej "WST", jest to kombinacja dwóch cyfr wyróżniająca sieć lub usługę.

4.1.5. Numer dostępu do sieci, zwany dalej "NDS" (zwany dawniej NDSMS), jest to kombinacja cyfr identyfikująca usługodawcę i umożliwiająca wybór operatora realizującego połączenie.

4.1.6. Numer międzynarodowy, zwany dalej "MNA" lub "ISN", jest to numer identyfikujący kraj i zakończenie sieci w tym kraju.

4.1.7. Numer krajowy, zwany dalej "KNA", jest to kombinacja cyfr identyfikująca zakończenie sieci zawierająca WSN lub WST oraz pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci.

4.1.8. Numer strefowy, zwany dalej "NST", jest to numer identyfikujący zakończenie sieci w strefie numeracyjnej.

4.1.9. Plan numeracji otwarty charakteryzuje się występowaniem w publicznej sieci telefonicznej dwóch poziomów numeracji - numeracji strefowej i numeracji krajowej.

4.1.10. Plan numeracji zamknięty charakteryzuje się występowaniem w publicznej sieci telefonicznej jednego poziomu numeracji - numeracji krajowej.

4.2. Charakterystyka numeracji

4.2.1. Numeracja w sieci stacjonarnej charakteryzuje się następującymi cechami:

1) jednolita 2-cyfrowa (2D) numeracja WSN o formacie numeru $WSN = AB$,
gdzie cyfra A przyjmuje wartości 1 do 9;

2) jednolita 7-cyfrowa (7D) numeracja strefowa abonentów o formacie
 $NST = SPQMCDU$, gdzie cyfra S przyjmuje wartości od 2 do 8;

3) jednolity 9-cyfrowy (9D) numer krajowy abonenta.

4.2.2. Numeracja w sieci ruchomej jest jednolita, charakteryzująca się 9-cyfrowym (9D) numerem krajowym abonenta.

4.3. Formaty numerów i schematy wybierania

4.3.1. Numer międzynarodowy

4.3.1.1. Ustala się format numeru międzynarodowego:

$MNA (ISN) = CC + KNA (NSN)$,

gdzie: CC - wskaźnik kraju (Country Code),

KNA (NSN) - krajowy numer zakończenia sieci (National Significant Number lub National Subscriber Number),

MNA (ISN) - międzynarodowy numer zakończenia sieci (International Subscriber Number); maksymalnie 15 cyfr.

4.3.1.2. Określa się schemat wybierania numeru międzynarodowego:

1) ze stacjonarnej sieci telefonicznej:

$\sim 0 \approx 0 + MNA$, gdzie: \sim sygnał zgłoszenia, \approx drugi sygnał zgłoszenia

$\sim 0 \approx NDS + 00 + MNA$;

2) z ruchomej sieci telefonicznej:

$00 + MNA$. 4.3.2. Numer krajowy

4.3.2.1. Ustala się formaty numeru krajowego:

$KNA = WSN + \text{numer zakończenia sieci właściwy dla danej SN}$,

$KNA = WST + \text{pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci}$.

4.3.2.2. Określa się schematy wybierania numeru krajowego:

1) ze stacjonarnej sieci telefonicznej:

$\sim 0 \approx KNA$,

$\sim 0 \approx NDS + KNA$;

2) z ruchomej sieci telefonicznej:

KNA.

4.3.3. Numer strefowy

4.3.3.1. Ustala się format numeru strefowego:

NST = SPQMCDU (7D).

4.3.3.2. Określa się schematy wybierania numeru strefowego:

1) w połączeniach wewnątrz strefy w sieci stacjonarnej ustala się:

~ NST,

2) w połączeniach wewnątrz strefy w sieci stacjonarnej dopuszcza się:

~ 0 ≈ WSN + NST,

~ 0 ≈ NDS + WSN + NST.

4.4. Numery abonenckich usług specjalnych, zwane dalej numerami "AUS", są to numery przeznaczone dla usług świadczonych w sieci stacjonarnej oraz w innych sieciach współpracujących z siecią stacjonarną; AUS osiągnane są w numeracji skróconej i polegają na udzielaniu różnych informacji, przyjmowaniu zleceń oraz przyjmowaniu wywołań alarmowych dotyczących wypadków i innych zagrożeń.

4.4.1. Ustala się formaty numerów AUS:

1) numer strefowy (SAUS):

SAUS = 9XY (3D),

SAUS = 9XYZ (4D),

SAUS = 11X (3D), gdzie $X \neq 8$, np.: 112,

SAUS = 11XCDU (6D), gdzie $X \neq 2$ i 8;

2) numer krajowy (KAUS):

KAUS = WSN + SAUS,

KAUS = 118XDU,

z wyłączeniem numerów alarmowych 112, 98X i 99X;

3) numer międzynarodowy (MAUS) - dla połączeń przychodzących:

MAUS = 48 + KAUS,

gdzie 48 oznacza wskaźnik międzynarodowy Rzeczypospolitej Polskiej.

4.4.2. Ustala się format i schemat wybierania numeru "118":

118CDU.

4.5. Numeracja w sieciach ruchomych

4.5.1. Ustala się formaty numeru w sieciach ruchomych:

1) numer międzynarodowy:

IMS = CC + NMS,

gdzie: IMS - międzynarodowy numer zakończenia sieci,
CC - wskaźnik kraju,
NMS - krajowy numer zakończenia sieci;

2) numer krajowy w sieci GSM 900/1800 i NMT-450:

$NMS = KNA = ABSPQMCDU$ (9D), gdzie: cyfry AB = 51, AB = 50, AB = 66, AB = 69 oraz AB = 60 stanowią wspólne wyróżniki WST dla wszystkich sieci GSM (dla wszystkich operatorów).

4.5.2. Określa się schemat wybierania wewnątrz sieci ruchomej:

$NMS = KNA$.

4.6. Numeracja dostępu do sieci przywoławczych, zwanych dalej "SP".

Ustala się formaty numerów dostępu:

1) $NDSP = 64 + S + 000$ (6D),

gdzie: NDSP - numer dostępu do sieci SP,
S - cyfra wyróżniająca operatora SP,
000 - cyfry określające dostęp do stanowisk operatorskich;

2) $NASP = 64 + SPQMCDU$ (9D),

gdzie: NASP - numer abonenta SP.

4.7. Numeracja dostępu do sieci operatorów świadczących usługi przez numer dostępu.

Ustala się format numeru dostępu:

$NDS = 10 + KI$,

gdzie: KI - kod identyfikacji operatora (dwie lub trzy cyfry).

4.8. Numeracja dostępu do sieci teleinformatycznych.

Ustala się format numeru dostępu:

$NDSI = 20 + MCDU$ (6D),

gdzie: NDSI - numer dostępu do sieci teleinformatycznych,
MCDU - cyfry określające operatora sieci teleinformatycznych i rodzaj usługi.

4.9. Numeracja dostępu do usług sieci inteligentnych.

Ustala się format numeru dostępu:

$NDIN = WST + SPQMCDU$ (9D) dla WST = 30, 40, 70 i 80,

gdzie: NDIN - krajowy numer w sieci inteligentnej.

5. WPROWADZANIE ZMIAN NUMERACJI

5.1. W SN na obszarach powiatów podzielonych granicami stref numeracyjnych, dopuszcza się na wniosek operatora przyznawanie zakresu numeracji ustalonego dla innej strefy numeracyjnej występującej w tym powiecie, ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu granic województw.

5.2. Ustala się program wprowadzania zmian

5.2.1. Wycofanie z użycia istniejących trzycyfrowych numerów AUS, z wyjątkiem numerów służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, w terminie czterech miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia.

5.2.2. Uwolnienie w numeracji krajowej wskaźnika sieci (WST):

AB = 27 w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.

5.2.3. Wprowadzenie zamkniętego planu numeracji w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r.

5.2.4. Likwidacja drugiego sygnału zgłoszenia w terminie do dnia 31 marca 2006 r.

WYKAZ SN i WSN							TABLICA: T1-1/1
LP.	STREFA NUMERACYJNA			LP.	STREFA NUMERACYJNA		
	SYMBOL NAZWY SN	NAZWA SN	WSN		SYMBOL NAZWY SN	NAZWA SN	WSN
1	2	3	4	5	6	7	8
1	SN-WA	WARSZAWA	22	26	SN-OL	OLSZTYN	89
2	SN-BP	BIAŁA PODLASKA	83	27	SN-OP	OPOLE	77
3	SN-BK	BIAŁYSTOK	85	28	SN-OS	OSTROŁĘKA	29
4	SN-BB	BIELSKO-BIAŁA	33	29	SN-PI	PIŁA	67
5	SN-BY	BYDGOSZCZ	52	30	SN-PT	PIOTRKÓW	44
6	SN-CH	CHEŁM	82			TRYBUNALSKI	
7	SN-CI	CIECHANÓW	23	31	SN-PŁ	PŁOCK	24
8	SN-CZ	CZĘSTOCHOWA	34	32	SN-PO	POZNAŃ	61
9	SN-EL	ELBLĄG	55	33	SN-PR	PRZEMYŚL	16
10	SN-GD	GDAŃSK	58	34	SN-RA	RADOM	48
11	SN-GO	GORZÓW WIELKOPOLSKI	95	35	SN-RZ	RZESZÓW	17
12	SN-JG	JELEŃ GÓRA	75	36	SN-SE	SIEDLCE	25
13	SN-KL	KALISZ	62	37	SN-SI	SIERADZ	43
14	SN-KA	KATOWICE	32	38	SN-SK	SKIERNIEWICE	46
15	SN-KI	KIELCE	41	39	SN-SŁ	SŁUPSK	59
16	SN-KN	KONIN	63	40	SN-SU	SUWAŁKI	87
17	SN-KO	KOSZALIN	94	41	SN-SZ	SZCZECIN	91
18	SN-KR	KRAKÓW	12	42	SN-TG	TARNOBRZEG	15
19	SN-KS	KROSNO	13	43	SN-TA	TARNÓW	14
20	SN-LG	LEGNICA	76	44	SN-TO	TORUŃ	56
21	SN-LE	LESZNO	65	45	SN-WB	WAŁBRZYCH	74
22	SN-LU	LUBLIN	81	46	SN-WŁ	WŁOCŁAWEK	54
23	SN-ŁO	ŁOMŻA	86	47	SN-WR	WROCŁAW	71
24	SN-ŁD	ŁÓDŹ	42	48	SN-ZA	ZAMOŚĆ	84
25	SN-NS	NOWY SĄCZ	18	49	SN-ZG	ZIELONA GÓRA	68

